

GAZETA NARODOWA WILEŃSKA

WE SRZODĘ DNIA 6. SIERPNIĄ ROKU 1794.

Virtus non territa monstris.

Z Wilna dnia 6. Sierpnia.

Między wojskami Rępltey a nieprzyjacielskim naprzeciw siebie stojącym nic dotąd ważnego nie zaszło, Strzelce tylko nasi i ochotnicy w ustawicznych podjazdach atakują nieprzyjaciół, zdejmują im pikiety, i po kilku ludzi albo zabijają, albo w niewolę biorą. Wszyscy dezertrowie i jeńcy Moskiewscy jednokrotnie wyznają, że ostatni atak Wilna podług rachunku ich Generalów do 1700. ludzi kosztuje, i że niezawodnie ci Pułkownicy, o których donieśliśmy zginęli, a innych Sztabs-Officerów wielu ciężko rannych znajduje się.

Rapport Urzędowy Generała Majora Giedroycia, o Batalii pod Sałatami zaszłej, o której w przeszłej Gazecie namieniliśmy, co do słowa umiemy.

Dopomógł Bóg męstwu Żołnierzy naszych nieprzyjaciela całą mocą natarczywie posuwającego się w dniu 29 Julii pod Sałatami odeprzeć, i chlubną nad nim otrzymać wygraną. Cztery godziny armatny ogień, a ręcznej broni wytrzymali Republikanie. Nieprzyjaciel z stanowiska swego i placu bitwy do nagłej przymuszony ucieczki, musiał brnąć wyczerpany przez rzekę Muszę, przeprowadzać przez nią swoją Artyleryą, nakoniec dwie armaty i woz amunicyjny zatopić. Byłoby niechybnie większe nieszczęście, gdyby wszyscy zarówno swoją pełnią powinności, i gdyby niektóre podkomendnych wady nie wciśnęły się w dopełnienie potrzebnych dyspozycji; ale siła nasza ze sta głow liniowej Kawaleryi, trzydziestu piechoty z pełną bronią, w reszcie z samych Koszyców i pikinierów złożona, dosyć wiele na przeciw 2000. regularnej piechoty, 7ciu Szwadronom Karabinierów, i znacznej części Kozaków dokazała, przeciwko bściu wielkiego kalibru z tej strony, a trzem jeszcze większym z tamtej strony rzeki na wysokiej górze w baterii ustawionym armatom, cztery 3 funtowe i haubica nasza nie mogły nam ułatwić przystępu do rzeki, i zatopione nieprzyjacielskie wydobyć działa. Ogień z wzmianionych baterii tak mocno nam szkodzić począł, żeśmy się w ten moment zretrować kazali. Zabraliśmy z placu 12 rannych nieprzyjaciół, a 186. trupą pochowano, nierachując tych, któremi nieprzyjaciele rzekę aż do wylania z koryta, i przyległe rowy zatrzucili, i oprócz rannych, których nas 200.

Spędzonych Furach i własnych powozkach do Bowska transportowano. Podług najsławniejszych (którem odebrał) wiadomości Pułkownikowi kommanderującemu nogę, a Majorowi rękę kule armatne zgruchotały, które w Bowsku amputowano i z wielkimi ceremoniami chowano. Officerów zaś rannych 18. do Bowska zawieziono.

Strata naszych 36. a rannych blisko 200. Woz jeden amunicyjny od granaty nieprzyjacielskiej spalony; a nieprzyjaciel dwa swoje tymże sposobem utracił, trzeci zatopił. Na pobojowisku, Matelzaków, Feldflaszów, Tabakierok, Patrontaszów, Kaszkietów, Kul i Granatów wielką liczbę nazbierano, Broni ręcznej tylko sztuk 84. dostało się, ponieważ nieprzyjaciel uciekając z sobą zabierać je starał się. Dan w Obozie pod Józefkielami Roku 1794 Mca. Aug. 2. dnia.

R. Giedroyc Gen. Major.

Ofiary Obywatelskie.

Obywatele Stanisław Pisarz W. Lit. i Tomasz General Wojsk W. X. Lit. Mirsey Bracia rodzeni oddali w ofierze dwie Armaty bscio funtowe nowo odlane — Znane są tych Obywatelów patryotyczne dla kraju sentymta w odbywanych publicznych posługach, pierwszego, i w Radzie Zastępczej Lit. i teraz Deputacyi Centralnej pracującego, drugiego za wolność w czasie dawniejszych Narodu dobicia się o nią usiłowanach bliźniami okrytego. Na pomienionych armatach te są skromne napisy, na jednej, Obywatel Stanisław Mirski Oczyszczanie 1794 Na drugiej, Obywatel Tomasz Mirski bliźniami i tą ofiarą służy Ojczyźnie.

Obywatelka Anna Balańska Siana wozów 50. złożyła w ofierze.

Dalszy ciąg czynności Deputacyi Centralnej W. X. Lit.

Dnia 27. Julii Z powodu Noty od Obywatela Stefana Grabowskiego Pułkownika Regim: 7go uwiadomijac Kommissyą Porządkową Pttu Kowień. Iz gdy za Ordynansem Generała Wielhorskiego Rezerwa Regimentu 7go dla oporzadzenia i do kompletowania w konwoju jeńcom Rosyjskim do Kowna jest wykommanderowana, poleca więc Kommissyi Porządkowej Kowień: imo: Aby Rzemieślnicy tameczni rozmaitych kunsztów robotą oporzadzenia Regim: 7go natychmiast zatrudnili się. 2do: Aby dla teyże rezerwy żywność, albo jey taxa w miarę żołdu naznaczoną była. 3tio: Aby bezpiecznie i wy-

godny skład na Magazyn Regimentowy opatrzonej został. 4to: Izby jeńcy Rosyjscy pod strażą tey rezerwy postani, w miejscu przyzwoitym ulokowani, żywieni i opatrywani byli, niemniej, izby użyci podług przykazy od Wydziału Bespieczeństwa Instrukcyi być mogli.

Stosownie do przełożenia Obywatela Kociella Pełnomocnika przy Kolumnie Ob. Generała Wielhorskiego o potrzebie Furmanek do podwieżenia Sukurtowego Woyska od Grodna idącego, zaleciła Kommissyi Grodzieńskiej, Mereckiej i Trockiej, aby każda z nich po Furmanek 300 i potrzebną żywność jak najszybciej na przeznaczone miejsca dostarczyły.

Odebrała od Najwyższej Rady ekspedycy w różnych Materjach, które Wydziałom w stosunku do każdego oddane zostały.

Za Rekwizycją Wydziału Żywności na konieczne potrzeby 5 000 Zł: zaliczyć dysponowała.

Na przełożenie Obywatela Fergisa Dozorcy Pttu Kowień: i sameyże Kommissyi Porządkowej Kowień: deklarowała, że liczby osób w Kommissyi jaka jest przez Organizacyą zamierzona, powiększać nie może, lecz Kommissya sama, a w niej Wydziały mogą dobierać pod Imieniem Subalternow, czyli Officyalistow, tyle Osob, ile obiekt tychże Wydziałow potrzebować mogą. Wszakże granic władzy sobie powierzonej niniejsza Deputacya nieprzełupując, w okoliczności tey po decyzją do N. Rady udać się postanowiła, i zyskaną odpowiedź wraz Kommissyi przesłać determinowała.

Po przyniesieniu Opinii od Wydziału Porządku względem podwod w Obozach i przy Korpusach zatrzymywanych, i arbitralnie branych, zleciła Deputowanemu tegoż Wydziału traktowanie w tey mierze z Obywatelom Generałem Wielhorskim, a to w celu zabezpieczenia dalszey ruinie kraju przez wyniszczenie sprzężaju rolniczego.

Dnia 28 Julii Na przełożenie Kommissyi Porządkowej Rosieńskiej, Obywatela Orzechowskiego Funkcyą Regenta w teyże Kommissyi zajętego, z liczby Kommissarzy wyjąwszy, na miejsce onego Obywatela Karola Łydziatowicza przeznaczyła. Odpowiadając zaś na zapytanie względem dezertorow i chorych z różnych Korpusow ustawicznie do Pren przybywających, determinowała, że dezertorowie do swoich respective Kommand, lub najbliższych odsyłani być mają, chorzy zaś przyzwoity dozor i opatrzenie w Lazaretach przez wzajemne Wydziału Potrzeb Wojskowych z Wydziałem Skarbowym zniesienie się znajdować powinni.

Obywatela Pazdierskiego do Warszawy Kuryerem posyланego prozbę o zwrot expensowanych Czerw: Zł: 9. przyjąwszy, po okalkulowaniu i zapłatę do Wydziału Skarb: odeśłała.

Rapporta od Kommissyow Rosieńskiej i Trockiej Wydziałom składu swego rozdała.

Ekspedycją Kommissyi Porządkowej Trockiej przekładającą ucisk Obywateli przez szczególne Kommandy wojskowe dopełniany, Wydziałowi Żywności poleciła, końcem uczynienia do Ob: Generała Wielhorskiego rekwizycyi, aby podobne exorbitancye praktykowane niebyły, i gdyby szkody poczynione Obywatelom bonifikowane zostały. Ekspedycją zaś teyże Kommissyi do Ob: Generała Wielhorskiego w wzmienionej materji

adresowaną, i skargę Ob: Xiędza Kanonika Ziembkiewicza, o gwałtowny zabór Furażu temuż Generałowi przesłała.

Na Memoryał Ob: Kibirskiego w Imieniu Ob: Ludwika Tyszkiewicza podany, dając odpowiedź, ubespieczyła, że założenie na Popławach Prochowni Skarbowey, nienarusza prawa ani dziedzictwa, ani possessyi Obyw: Tyszkiewicza

Memoryał Ob: Ancuty, jako w materji Skarbu, temuż Wydziałowi do ułatwienia oddała.

Urządzenie N Rady względem Śrób Kościelnych przez Ob: Karola Prożora Pełnomocnika i Zastępcy w Radzie Najwyższej przesłane, odebrawszy, one Wydziałowi Skarbowemu do najszybciej wykonywania przysłać zaleciła.

Rezolwując Memoryał Ob: Kazimierza Plewaki, przyświadczyła, że tenże Obywatel Plewaka jest aktualnym Kommissarzem Wileńskim posługę Krajową teraz pełniącym, i jeżeli (jak przekłada) dał zastępcow do Pospolitego Ruszenia na czele ludu znajdujących się, tedy tym samym Kommandą ogłaszać Domu z ostatniego dozorcey gospodarstwa niepowinnaby, w czym udać się do Kommandy wskazała drogę

Dnia 29 Julii Stosownie do rekwizycyi Wydziału Żywności, aby Wydział Skarbowy sumę 20 000. Zł: za Kwitem Ob: Jana Müllera zapłacić w Rosieniach rozkazała, determinowała.

Przełożenia Kommissyi Porządkowej Rosieńskiej ściągające się do materji Poboru, do Wydziału Skarb: odeśłała.

Odebrawszy od OO: Karola Mirbacha, i Przeciszewskiego Pełnomocnika i Dozorcy Kommissyi Porządkowej Rosieńskiej Memoryał względem niemożności pełnienia obowiązkow Kommissarstwa, wszedłszy w skuteczną wyrażonych przyczyn, na miejsce Ob: Mirbacha, Jana Jwanowicza Sędz: Zmudza nominowała, Obywatela zaś Chlewińskiego (z powodu że się ma udać do Obozu) także od Kommissarstwa wymawiającego się, nieznajdując w tym przełożeniu ważney przyczyny, przy obowiązkach Kommissarstwa zatrzymała

W odpowiedzi na Memoryał w imieniu Antoniego Ludańskiego Rotmistrza Kaw: podany, w którym żądał, izby summa 8 890. Zł: przez niego za Pensją tytuło Kommissarza Edukacyynego wzięta, zamiast wypłacenia, na dobrach tegoż Ob: Ludańskiego lokowaną być mogła, do N Rady udać się z tym żądaniem wskazała potrzebę.

Naradzała się z Ob: Jozefem Kociellem Pełnomocnikiem przy kolumnie kommandującego Generała Wielhorskiego o środkach dostarczenia wojsku żywności; a dla otrzymania skutecznych układow i porozumienia się z wzmienionym Generałem, z posrzedka siebie Antoniego Tyzenhauza Deputowanego, i Tadeusza Wyfogierda Zastępcę Wydziału Bespieczeństwa umocowała.

Utwierdziła Opinią Wydziału Porządku ex re śmierci Pocztmistrza Wileń: zasłała.

Mając komunikowany Ordynans od Najwyższego Naczelnika Obywatelowi Jakubowi Jasińskiemu Gener: Lieut: Wojsk: Lit: wydany w Rowach = „ Daję ten Ordynans Generałowi Lieutnantowi Jasińskiemu, mocą którego obeymuje Kommandę nad wszystkimi Korpusami Wolontaryuszow, Kantanistow, Strzelcow, Kommand Regularnyoh

„ tak nad Granicą w W. X. Lit: będących,
 „ jako też i tych, które już w kraje nie-
 „ przyjacielskie weszły, tudzież nad Korpu-
 „ sami Generatów Zielńskiego i Karwow-
 „ skiego. — Temi wszystkimi dyrygować
 „ będzie, jak mu Obywatelka jego gorli-
 „ wość, talenta i okoliczności wskazywać bę-
 „ dą najlepiej. — Z Generatem Lieutnantem
 „ Wielhorskim i innemi Kommandantami
 „ w bliskości będącemi złożyć się ma, a
 „ to dla wzajemney pomocy i skutecznie-
 „ cznienia wszelkich zamiarów. Wszystkim
 „ Kommissyom Porządkowym zalecam, aby
 „ we wszystkim pomoc dawali, Kantonis-
 „ tów jeszcze niewydanych jak najprędzej
 „ dostarczyły, jako też pięćdziesiątego czło-
 „ wieka z Dymu na koniu i uzbrojonego.
 „ Tych wszystkich się użyje Generał Lieut:
 „ Jasiński jak najprędzej do najmocniejsze-
 „ go szkolenia nieprzyjacielowi i posuwa-
 „ nia się w kraj jego. „ podpisano *Tadeusz
 „ Kościuszko*. — Mając oraz uczynioną przez
 „ Ob: Jasińskiego Generała na piśmie rekwi-
 „ zycją w słowach = „ Upraszam Prześwien-
 „ Deputy Centralney, aby raczyła donieść
 „ wszystkim Kommissyom Cyw: Wojskowym,
 „ tudzież Generałom Majorom Powiatowym,
 „ że za Ordynansem Naczelnika dnia 15. Ju-
 „ lii oddana mi jest Generalna Kommanda
 „ nad wszystkimi Korpusami Wolontaryusz-
 „ ow, Kantonistów, Strzelców, Kommand
 „ regularnych, tak nad granicą Pruską w
 „ Xstwie Lit: będących, jako i tych, które
 „ już w kraje nieprzyjacielskie wkroczyły,
 „ tudzież nad Korpusami Generatów Ziel-
 „ skiego i Karwowskiego, zalecając im, aby
 „ we wszystkich Ordynansach i rekwi-
 „ zycjach moich uległość, i pomoc dawana mi
 „ była, jako tenże Ordynans wyraźnie za-
 „ leca, tudzież aby na dzień 30. Julii wszy-
 „ stkich Kommand dokładne Rapporta do
 „ mnie do Grodna przez Officerów mają-
 „ cych dać w każdej mierze dokładną wi-
 „ domość, były mi odsyłane. „ podpisano
 „ *Jakob Jasiński Gen: Lieut: Wszystkim Kom-
 „ missyom Porządkowym w treści Ordynans
 „ Najwyższego Naczelnika, i rekwi-
 „ zycją Generała Lieut: Jasińskiego do wiadomości po-
 „ dała.*

Z Warszawy dnia 29. Lipca.

Magistrat Miasta *Warszawy* uczynił prze-
 łożenie z okazji licznych wyjazdów ze sto-
 licy. Wystawia, iż przez takowe oddalenie
 się, zmniejszyła się w mieście liczba obrońców,
 w tym czasie, gdy nieprzyjaciół zbliża na
 nas patrzy. Obywatele majątniejsi, prócz
 ludzi, wywożą jeszcze znaczne pieniądze
 za granicę: przez co źródła podatków pu-
 blicznych wysychają, a cyrkulacya pienią-
 dzy coraz bardziej się zmniejsza. Do tego,
 rozszerza się trwoga w mieszkańcach, gdy
 ich opuszczają w potrzebie obrony obywa-
 tele, mający równy obowiązek walczyć razem
 z niemi do ostatniego z nieprzyjacielem.
 Ważne te przełożenia oddała Rada do roz-
 trząśnienia Wydziałom porządku i bezpie-
 czeństwa; z zaleceniem wygotowania sta-
 tych w tej mierze prawideł

W nocy z dnia 25. na 26. Lipca w obozie
 ku *Powązkom* sytuacyą mającym, stał się tak
 wielki alarm, że Dywizya Gener: *Mokrono-
 ski* w gotowości jak do boju stanęła, a to
 z następującej okoliczności. — Dwóch z
 Dragonii Pruskiej, zbliżyli się do naszych.
 Stoiący na pikiecie gdy wypalił do jednego

z nich i zabił, drugi zawołał o pardon, a
 gdy się w nagłym zamieszaniu Kawalerya
 nasza pomknęła, jeden z Towarzystwa, że
 dla nocney pory mniemano go być nieprzyja-
 cielem, ubity został. Pozostały Prusak i
 obydwa konie są wzięte. Mówił on, że w
 myśli dezertowania do naszych przybył.

Król Pruski dnia 27. t. m. z *Helenowa*, da-
 wniey zowiących się *dobry Sierocina*, o mil
 dwie od Warszawy odległych, gdzie przez
 cały czas przybycia w te strony najwięcej
 bawi, przyjeżdżał do *Babic*. Mówią, że sy-
 na swego Xcia *Ludwika* wyprawił do Dywi-
 zyi wojsk swoich za *Wolą* i *Górcami* stoią-
 cych, a sam znowu się nazad wrócił na noc
 do *Helenowa*. Dodają, że niektóre mniej
 pomyslnie wiadomości z różnych stron ode-
 brawszy, a mianowicie z *Belgium* i od *René*
 miał się już od Warszawy usunąć, ale na
 proźby syna jeszcze się cofaniem wstrzymał.

*Uwiedomienie o akcji dnia 27. Lipca za-
 słę, przez Obywatela Orłowskiego Ko-
 mendantą Xstwa Mazowieckiego do
 Gazety Rządowej podane.*

Prusacy również dniem zaczęli atakować
Wolę, i dla większej sily musieli ustąpić nasi,
 Za wzmocnieniem się naszych, nieprzyjaciół
 ustąpić był przymuszonym z *Woli*; lecz zno-
 wu gdy Prusaków większa sily nadeszła, nasi
 cofnęli się. Co wszystko armatny i ręczny
 ogień sprawiło. Naprzeciwko Obozu N. Na-
 czelnika, Moskale uszykowali się, i marsz
 swój ku *Woli* na pomoc Prusakom przed-
 sięwzięć starali się; lecz za powzięciem linii
 obozu N. Naczelnika ku *Rakowcu*, nieprzy-
 jaciół na miejscu zostać musiał. W tym wła-
 śnie czasie, Prusacy stojący obozem napre-
 ciwko obozu Gener: Lieutn: *Mokronoskiego*,
 marsz swój obrócili ku *Woli*, profitując z
 tej okazji G. L. *Mokronoski*, zabrał na pla-
 cu obozowania Pruskiego, którego cały swe-
 mi placówkami okrył, i pagórki opanował,
 w niewolę dwudziestu kilku żołnierzy Pru-
 skich, koni kilkadziesiąt, jeńców różnych z
 pospólstwa do trzydziestu, jako też żywność,
 gorzałkę &c. Szczególne opisanie akcji w
Woli i kanonady z bateriy obozu G. L.
Zajączka, tenże Generał za ułatwieniem się,
 nieomieszka podać publiczności, Generał L.
Orłowski to komunikuje, co przez posyła-
 nie od siebie na dotarczkę, dowiedział się.

Liść z Obozu pod Morymontem.

Tu dotąd wszystko idzie pomyslnie, kon-
 nica która się była od obozu nieprzyjacie-
 la, po górach od *Wawrzyszewa* ku *Górcom*
 pozostała, spędzona została. Xże *Jozef Po-
 niatowski* zupełnie to miejsce z nieprzyja-
 ciela oczyścił. Kawalerya Pruska i piechota,
 która przeciw nam z *Górcow* wystąpiła, z
 stratą odparta kilkakrotnie została. Generał
 Lieut: *Mokronoski* w osobie wpadał od ogro-
 du *Woli* w flanki nieprzyjacielskie, i byłby
 go zupełnie z *Woli* wyparł, gdyby flankie-
 rowie nie byli załaniali armat dźwięk 12.
 funt: które za cegielnią *Powązkowską* wysta-
 wione były. Strata nieprzyjaciela zapewne
 znaczna. Bateria którą dziś pod *Powązkami*
 w nocy ukończono, najwięcej ich raziła.
 Żywych jeńców wojskowych posyłamy 18.
 i kilka cywilnych, bagażów bardzo wiele za-
 braliśmy i trunków. Przed wieczorem day
 Boże co pomyslnego donieść. Nasi poszli aż
 do *Zielonek*, i 11. Huzarów schwycili.

Wybicki,

*Odezwa Naywyższego Naczelnika do Rady
Naywyższej Narodowej.*

Dowiaduję się, iż za wykroczenia, na dniu 28. Czerwca popełnione, po ukaraniu nawet pierwszych zbrodni tej winowayców, coraz nowe nieprzeſtają czynić się areſztowania. Kiedy tylekroć w liſtach moich zalecałem ſądowi przyſpieszenie tej ſprawy, nie było myślą moją jawnego wyſtepku kłaſdź za równo z momentalnym obłąkaniem: pierwszy przykłađnego i prędkiego wymagał ukarania, drugi w wieczney niepamięci po- grążony być powinien.

Jeżeli z inkwizycyi okazuje się, iż obce intrygi i przekupſtwa nie powodowały ludźmi na dniu 28. Czerwca obłąkanemi, trzeba, aby zapalczywość ich przeciw zdrajcom oyczynny, zwróconą dziś zoſtała na nieprzyjaciół naſzych; trzeba aby we krwi ich omyli ręce ſkalane praw zgwałceniem. Gdy więc dowodczy dnia 28 wymierzoną ſądem odebrali już karę, żądam, aby Rada zaleciła ſądowi, dać ogólne i mocne napomnienie tym, którzy się bardziej uwiedzionemi, jak przeſtępnymi być okazali; wskazać im w przykłađzie ukaranych, jak zniewaga ſpołeczeńſtwa, i prawa i rządu koniecznie przez prawo ſamo zemſzczoną być muſi; dać im widzieć ſagodność rządu, obok powinney ſurowości jego; przekonać nakoniec, iż w męźney walce z nieprzyjaciółmi jedyny mają ſpoſób powrócenia do ſławy obywatelſkiej i do wzglęđów oyczynny. W reſzcie niech rząd podług prawideł ſobie ſłużących poſtępuje ſtale i pilnie; niech ſądy przykłađnie powinności ſwe pełnią, niech nie przebaczą wkorzenionym zdrajcom, które zaprzedały obywatelów, i naygrały się z cnot i uczciwości; a w ten czas lud ten, co tak odważnie ſtargał ſwe pęta, co tak ſtale broni odzyskanie wolności; będzie równo umiał ſzanować prawa, być im poſłusznym, być ſpokojnym pod rządu opieką.

Poſłanowienie Dozorców i przepisy dla Dozorców i nauczycielów w dozorach

Rada N Narodowa, dopełniając uniwerſał, zalecający w ziemiach i powiatach uſtawienie dozorów, a w nich dozorców i nauczycielów, naſtępujące względem wyboru ich i powinności przepiſa i zachowane mieć chce prawidła.

A R T Y K U Ł I.

Uſtawienie dozorów i dozorców.

1mo. Kommiſſye Porządkowe, każda *reſpectivę* w ſwojej ziemi i powiecie, czyniwszy podział geograficzny, zakreślą dozory w miarę ludności. Dozor jeden 1.000. dymów, a naywięcej 1.200. obeymować będzie, w obrębie naywygodniejszym, ile być może, tak dozorcóm dla częſtego obieđdzania, jak i mieſzkańcom dla łatwego udania się do dozorcy.

2do. Podział ten, aby w pierwszym uſtawieniu ſwoim, jak nayrychley do ſkutku mógł być przywieđziony, Kommiſſye przeznaczą, z poſród ſiebie, albo z pomiędzy obywatelów zaufania godnych oſoby, przez ſekretne kreſki wybrane, któreby ziemię lub powiat obiechały, i roſtrząſnąwszy wſyſtkie zamiaru tego widoki, jak nayprzyzwoiciej rzeczone dozory oznaczyły, bez względu na wſzelkie intereſa prywatne, wygodnemu podziałowi dozorów przeciwiące się. Ciż

obywatele wyſłani od komiſſyi porządkowej do podziału Woiewodztwa, ziemi lub powiatu na dozory, obieđdzając okolice, wywieđdzą się o zdatnych oſobach na dozorców, albo je upatrzą ſami; ſpiſzą liſtę z dokłađną o nich informacją, i z opinią, gdzie któremu dozór może być oddany. Takową liſtę kandydatów, do potwierdzenia lub odmiany, komiſſyi porządkowej przeſłają; a ta bądź tych ſamych, bądź przez ſwoję znoimność, albo przez innych obywatelów mając ſobie zaleconych kandydatów, wybierze z nich dozorcę większością ſekretnych kreſek.

3tio. Dozorcy mogą być ludzie jakiegokolwiek bądź ſtanu i kondycyi, byleby cnotliwi, rozłądni, o cbciwłość albo związki ſzkodliwe nie podeyżrzani, ani podle komu obowiązani, umiejący czytać, piſać i rachować, dobrą ſławę w okolicy mający, w tej lub ſąleđzkiej części powiatu oſiedli, albo przynajmniej od lat kilku zamieſzkali.

4to. W czasie lat naſtępnych, komiſſiya porządkowa dozorców wybierać będzie, za poprzedzającym w każdym dozorze z ambon obwieſzczeniem, aby każdy obywatel, mieſzkaniec, mieſteczkowe urzędy, lub włoſcian gromady, każda od ſiebie upatrzonych w ſwoim dozorze do komiſſyi porządkowej podawali kandydatów, z których komiſſiya porządkowa jednego przez ſekretne kreſki obierze i za dozorcę ogłoſi.

Reſzta potym.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z Hagi dnia 10. Lipca.

Dnia 6 t. m. zebrała się nadzwyczajna Rada Stanów Zieđnoczonych, gdzie się ſam Xze *Stadhuder* znaydował. Zbliżenie się Francuzów, dało okazją zwołania Rady nadzwyczajney. Wzmocnienie Fortec, otwarcie kanałów, zalewy krajow, uprowidowanie Magazynów było celem *deliberacyi*. Lękamy się jednak niezmierney ſiły Francuſkiej przeſzło 400.000. ludzi w *Belgium* wynoſzącej, która ſpiesznie wojennych operacyi kontynuować nie zaniedba. Od 2 t. m. już zaczęli się Francuzi poſuwać ku *Hollandyi*. Rozmaite ich kolumny do kilku razem Fortec ſzturm przypuſzczaly, i nie bez ſkutku. Wzięli bowiem *Sluis, Ardenburg &c.* poſzli ku *Bredzie* i *Bois le Duc*. Z drugiey ſtrony oparli się aż o *Ruremonde*; a *Kliwii* i innym Pańſtwóm Pruskim w *Weſfalii* grożą. Bojemy się nawet o *Maſtrycht*, lubo w tym czasie od naſzego Rządu wedle możności wzmocniony. Anglia wprawdzie obiecuje całą ſiłą nas bronić, ale natarczywość nieprzyjaciela zbyt jeſt gwałtowna, zdaje się lecieć piorunem. Bez wątpienia atoli znajdzie pomiędzy nami opór w naturze, ſztuce i męſtwie. Wczora doſzła tu nieprzyjemna wiadomość, że 7 t. m. jedna naſza dywizya pod *Hall* przez Francuzów rozpędzona zoſtała; a 2 bataliony do *Mons* maſzerujące (nie wiedząc o wzięciu tego Mieſta) zabrane zoſtały.

Z Hagi dnia 14. Lipca.

Wozy amunicyjne i bagaże armii *Cesarſkiej*, tudzież *Artylerya* rezerwowa przez *Maſtrycht* przeſzła ku *Renowi*. *Richard* Kommiſſarz Konwencyi przy armii w *Belgium*, wydał *Proklamacyą* do *Belgow*, przeſł którą ich właſność i ſpokojność zaboſpieczno.

Nro XXVIII.

D O D A T E K

D O

GAZETY NARODOWEY

WILEŃSKIEY.

WE SRZODĘ DNIA 6. SIERPNIĄ ROKU 1794.

Z Wilna dnia 6. Sierpnia.

Kopia Listu ze Zmudzi od Granicy
Kurlandzkiej d. 1. Augusta.

Donoszę, że nasze Woyska stojące w Kurlandyi za Szkudami, trzy potyczki w tych dniach odbyły; Jedną pod Dworem Gaweżnie, miła na tcy stronie Grubina, Molkwę ze Dworu wyparowali zapaleniem stodoły, a potem w polu do kilkadziesiąt osob. położyli na placu i plac otrzymali. Drugą nazajutrz pod Karczmą Gaweżnie zwaną, gdzie także Molkwy kilkadziesiąt padło. W obydwóch tych potyczkach Prozor Gen. Major dzielnie się potykał. Trzecią odbyli pod tycym Dworem Xiecia Birona, z którego nieprzyjaciel wyparowany, uchodząc trafił na nasze zasadzki w Lesie, któremi komenderował Dąbrowski Rotmistrz Parafii Sałantowskiej i tak dobrze potrafił Molkwę zmieszać, że już bez najmniejszego porządku uciekając do swego obozu pod Lipawą kilkadziesiąt ludzi utracił. Pogroźka o zabraniu przez Molkwę Parafii Korciańskiey jest fałszywa.

Reszta wyroku Sądu Kryminalnego w sprawie o gwałty z 23. Czer. 1794.
w Warszawie dopełnione.

Có się tycze osoby Jakoba Romana, lubo w indagacyi z siebie odbytey, iż Ob. Jozefa Majewskiego nie szarpał, ani pokrzywdzał, wyraził śadownie, jednak po przeczytanych inkwizycyach, przywołany, iż tego niedy J. Majewskiego Inst. urząd swój sprawujący, od zgrai schwyconego, podobnie pod szubienicą za kołnierz uchwycił, i pałasz goły do głowy przyłożywszy, tym, iż ma moc, i może go skrzywdzić ukazał, atoli pardon zawoławszy onego w ręku zgrai, która go następnie powiesiła zostawił, a sam w tym czasie na piwo do szynkowni oddał się, wyznał. Z świadectwa tego zaś Romana, iż on będąc Setnikiem, w Cyркуle IV. w rocie 11. w dzień sobotni o alarmie uwiadomiony, zamiast podkomendanych w swey racie do łupa zgromadzenia, tymże ku miastu pośpieszać zalecał, sam zaś w karabin i pałasz przybrałszy się, przed więzieniem, płochównia zwanym, widziany w tłumie ludu, więźniów wydawania z więzienia nieprawie żądającego, uwiłający się z pałaszem dobytym w progu więzienia stał, a potem asystując zbrodniarzom, do szubienicy w rynku stojących chodził, kupy ludu za sobą z Starego Miasta na Krakowskie przedmieście prowadził, karabinem przez siebie przyniesionym nieuzbroioną osobę uzbroił, a że przy trzech osob. powieszaniu był przytomnym przechwalał się, w bliskości zaś szu-

bienic że się znajdował, też świadectwa onego przekonywają, i o pomnożenie zgrai, niedopełnienie obowiązków do Setnika należących, winnym go czynią, oraz moc władania ludem pod ten czas, gdy pardon wołał, w onymże wykazują; zaczyn sąd tegoż Romana powyżey wyrażonym sposobem przewidzianego, nie moc uysć kar zażuczonych, w miarę wykroczenia wynayduie, i onego od urzędów wszelkich teraz i na zawsze odsądziwszy, i za niezdatnego uznawszy, ażeby w więzieniu publicznym, przez lat trzy, licząc od czasu osadzenia onego, trzymanym, do robot publicznych w więzachs używanym był; stanowi. A po wyysciu z więzienia, iżby podobnych strzegł się zdrożności, i przyzwoite stanowi swemu prowadził w spokojności życie, pod karą śmierci przykazuje.

Reszta potym.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z Włoch dnia 1. Lipca.

W nocy z dnia 15 na 16. Czerwca w Neapolu dał się naprzód słyszeć ogromny huk nakształt ciągłej kanonady. Pokazał się w ogniu Wezuwiiuz. Potem straszliwy Wulkan nie z wierchołka góry, jak dawniey, lecz z pośrodku samego od lewey strony zrobiwszy sobie ogromny otwór na $1\frac{1}{2}$ mili Włoskiey obwodu, z taką gwałtownością wybuchł; że cały Neapol i jego okolice zatrzęsły się, jakby z fundamentow wyruszone zostały. Dym coraz większy wzbijając się w górę, formował postać sosny, ale niezmierney wielkości. Ten dym częścią był jasnawy dla przebijających się płomieni, częścią brudny, jako przyémiony od popiołów i lawy wzniesionej. Rozszerzał się długo w wierchołku swoim, aż nakoniec ciężarem masły na wszystkie strony nachylony, o ziemię się oparł. Lawa płynąca dwie dyrekcyje wzięła, bystrzeyszym i obfitszym strumieniem poszła ku Torre del Greco, a trochę mnieyszym ku Refina okolo Portici, dzielając się jeszcze na różne inne strumienie. Z Torre del Greco wielka część mieszkańcow z życiem uszedłszy, cały majątek na łup ognia zostawić musiała. Strumień ów rozlał się aż do morza, gdzie lawa na 3. ćwierci mili do 20. łokci nad wodą się wzniosła. Drugi strumień przerzeczoney lawy, ku Refina płynący, rozdzielił się pod tém mieyscem na 3. potoki: jeden rzucił się w bramę i Kłafztor Franciszkański, drugi na rynek, a 3ci do Kłafztoru Karmelitow. Mało domów w Refinie zostało na swoim mieyscu: a i te nie długo płomień ogarnął. Wszędzie lawa zrobiła góry od 20. do 30. łokci wysokie. Odbijanie

nie w około rozlanego ognia, rzucało straszne światło na cały Neapol i jego okolice. 16. Czerwca znowu się atmosfera zaćmiła, i tak wiele popiołów wybuchnęło, że już tego dnia wieczorem, nie można było ognia widzieć. Nazajutrz 17. znowu nowe otwory lava zrobiła. Nakoniec ustały płomienie, ale natomiast w nizinie góry wypadły strumienie nakształt rzek bystrych wody wrzącej i sfoney, które okoliczne pola i domy zalały. Ta nowa klęska wielu mieszkańcom życie i majątek odjęła.

Od wyższego Renu dnia 8 Lipca.

W dniach 2. i 3. t. m. Francuzi zma kolumnami a w każdej po 20 000 atakowali Prusaków około *Kayser slautern*. ale ze stratą 500. do 800 odparci zostali, wedle urzędowych raportów od armii Pruskiej. Znowu jednak spodziewamy się nowego i nierównie większego ataku ze strony Francuzów, którzy teraz świeżemi posiłkami wzmocnieni, odgrają się niedawać odpoczynku armii Pruskiej. Jakoż dochodzą nas tu wiadomości, że opanowawszy cały prawie *Niderland*, niezmiernie siły swoje tak na przeciwko armii Pruskiej około *Renu*, jako też na *Fulij*, *Kliwii* i *Berg* przeznaczyli.

Z *Akwisgranu* dnia 10. Lipca.

Jeszcze od 4. t. m. starali się Generałowie Francuscy przerznąć komunikacją wojsk skombinowanych od *Landrecy*, *Condé*, *Quefnoi*, i *Valenciennes*: co się im też zupełnie powiodło. Wszystkie te Fortece za ustąpieniem wojsk Cesarzowskich, ani wątpić dostały się już Republikanom. 5. t. m. wszystkie te Fortece były obleżone od Francuzów: którzy obwieścili Komendantów Garnizonowych w Miastach przerzeczonych, że jeżeli się w 24. godzinach niepoddadzą, tedy całe Garnizony w pień wycięte będą. Jednym tylko Anglikom, żadna kapitulacja służyć nie może. Podczas Batalii z Xciem *de Cobourg* dnia 6. t. m. po gkroć wynosili się Francuzi w górę *Ballonami*, dla obserwowania armii skombinowanej.

Z *Paryża* 7. Lipca.

Na *Seffyi* Konwencji 4. t. m. *Barrere* przy powszechnym oklasku zabrał głos następujący — „ Kiedy Armia nad *Sambrą* dni swoje przez zwycięstwa liczy, Armia Północna staie się Jey rywalką. *Ostenda* i *Mons* w jednym dniu 1. t. m. w moc naszych przyszły. Port *Ostendy* z wielu Okrętami, armatami, magazynami i amunicją jest teraz w ręku Republikanów. — Nasze Wojska, jak pisze *Pichegru*, wytrzymały przy wejściu tam dwu godzinną kanonadę z okrętów nieprzyjacielskich, które się w porcie znajdowały, ale bez straty z naszej strony. — Nieprzyjaciele, nie mając czasu wyprowadzenia armat, zagwożdżone zostawili. Wiele okrętów swoich niemogąc uprowadzić dla przeciwnego wiatru, spalili, a część onych została. — Rozkazaliście Wojskom, aby nie dały czasu nieprzyjacielowi odetchnąć, wasza wola jest wypełniona. — *Ostenda* jest zdobyczą tym ważniejszą dla nas, że Łąd i morze nam otwiera. — *Ostenda* była otwartą drogą, którądy Anglia żywnością opatrywała Zolnierza koalicyjnego;

„ była ona składem arsenału Londyńskiego, „ miejscem rezydencyi Xcia *d'York*. Okręty tam zabrane, nagradzają sownie stratę naszą popalonych w *Tulonie* okrętów. „ Tym czafem nie jest to jedno zdobycie, „ które Rzpłta dziś uroczyście ma obchodzić. *Tournay* i *Mons* wzięte, z których jedno nam rzekę *Skaldę*, a drugie drogę do *Ath* otwiera. — Tym sposobem już komunikacją garnizonom nieprzyjacielskim w *Landrecy*, *Quefnoi*, *Valenciennes* i *Condé* z ich Wojskiem przecięta, i te 4. „ miejsca w tym momencie są opasane, i „ ziemia Rzpłtey w krótce od nieprzyjaciela „ zostanie oczyszczoną. „ Tu *Barrere* przytoczył zdanie Deputacyi ocalenia, „ że Geniusz Rzpłtey w sposób nayokropniejszy „ ma naznaczyć Graniczną Linią Francuską „ ziem. W *Valenciennes* już się miała „ okazać *Insurrekcyja* przeciw Garnizonowi, „ tak że się teraz żaden Arystkokrat nieuka- „ że. — Trzeba Francuskiej Wolności wie- „ czne uszanowanie ugruntować. . . . Niem- „ teraz *Dunuriera*, któryby zwycięskiemu „ Wojsku rozkazał. Niecierpiemy nadal „ powolney retyrady przez którąby nieprzy- „ iaciel uniknął zemsty obrażonych Repu- „ blikanów — Zolnierz nieprzyjacielski zam- „ knięty w czterech Fortecach naszych w „ 24. godzinach ma się poddać, lub śmierć „ obrać; taka jest wola Narodu. Ale niech „ będzie daleka od was podła myśl, że się „ już wszystko skończyło, skoro na ziemi „ naszej niemamy nieprzyjaciela. Obludni „ przyjaciele pokoiu, czatują na ten moment, „ aby energią Narodu ostabić, ale życzenia „ ich nie będą spełnione; Niech dziś roz- „ poczniemy negocyacye, zapewne jutro z „ większą odwagą nieprzyjaciele na nas na- „ padną. — A jeżeli dziś drżą nieprzyjaciele „ nasi, dziś niech giną, bo umarli tylko „ powstać nie mogą. Niech ta Kampania „ Tyranom grób otworzy. Prowadźmy „ woynę zniszczenia, a tryumfująca wolność „ unosić się będzie nad wybawionym światem. „ Gdzież są owe mnostwa ludu, które „ re w *Madrycie*, *Londynie*, *Turynie* i tam „ daley zwolywano, bezkutecznie? Królowie „ wie usiłowali Narody natchnąć męstwem „ Republikanom właściwym, proklamacye „ ich rozbiły się o puste skały. . . . Miałeby „ nieprzyjacieli nieukarany i niezawstydzony „ ny zostać za te swoje potwarze? Nie „ bynajmniej &c. Dekretowano potem że „ się Armie Republikańskie dobrze założyły „ Rzpłtey &c.

Jean Bon St André doniósł Konwencji, że Flotta *Brestńska* uszkodzona po potyczce z *Angielską* dnia 1. Czerw: już zupełnie jest zreparowana, i w tych dniach na morze wychodzi. Flotta *Tulońska* w przeszłym miesiącu z portu wyszła. — Przed kilku dniami *Barrere* w Konwencji wyrachował stratę wojsk skombinowanych od 21. Maja do 1. Lipca 44,600. ludzi. — Teraz nasze Wojska w *Niderlandach*, nad *Saarą*, *Mozą* i *Renem*, więcej 500,000 wynoszą. — Długi nasze Kraiowe od czafów rządu Republikańskiego, więcej jak w dziesięciokroć się zmniejszyły.

12 lipca 194
Mossak
Wielkie